

Klanketall, Torpa sn, Ydre².
hd, Österg. l.
'Klanka' (k^hänka) lever
i dial. och betyder *ing.*
'jämnra sig, klaga jämnt och
ständigt men ej lögljutt'; användes
i synnerhet om barn, däremot ej
vanligt i översförd betydelse om
fågels läten. Se Rf II: 43 klank.
Stig Stjärne 1930.